

Rødovre d. 1. august 2020

Kære udvalg

Nu håber jeg, at dette rammer det korrekte udvalg, da der jo er en form for ligestilling (mellem familiemedlemmer) og retspolitik inde i det her.

Henvendelsen drejer sig om boafgiften, der for nære slægtninge er på 15% og for andre på 36,25%. Jeg skal her ikke diskutere om en afgift er fair eller ej; ej heller om minimumsgrænsen for skattepligt (de cirka 300.000,-) er fair.

Min henvendelse drejer sig om følgende scenarie, som jeg har diskuteret med andre "i samme båd": Jeg har ikke børn. Til gengæld har jeg en søster, som - med mindre jeg dør før min mor - pludselig er enearving for min pension, forsikringer og den smule opsparing, jeg nu har (og det er ikke meget).

I det scenarie skal hun betale fuld arveafgift, selvom hun er min "ægte", fuldblods søster - det vil sige: hverken halvt eller slet ikke (sammenbragt familie). Det samme ville gælde for personer, der måske har været gift, men barnløse, og hvor den anden part er gået bort.

Det er dette, jeg anholder; altså at "helblods"-søskende (såkaldt sideordnet arving) ikke også har ret til samme boafgift som min mor f.eks. har. Jeg kan forstå, hvis halv-søskende mv. skulle betale fuld afgift, idet de ikke er blodsbeslægtede med en. Men når eget kød og blod forfordes på den måde, synes jeg, det er ret ærgerligt.

Faktisk kan det - lidt kynisk - med de nuværende procentsatser faktisk betale sig for mig at dø før min mor, hvorefter hun først får arven, som derefter går videre til min søster - delvist ad åre (arveforskud) eller ved hendes død. Her vil den samlede procent være på 32,25 - inklusive renters rente. Dette er dog et tænkt scenarie, men det udstiller i mine øjne problematikken yderligere, fordi min søster skal betale endnu mere, end ved den kyniske model.

En anden kynisk model er naturligvis at lade et velgørende formål betale arveafgiften (30%-finten), men det er i mine øjne jo blot at omgå hensigten samtidig med, at formålet jo går glip af penge.

Så: Det jeg i bund og grund håber, I vil ændre, er at sidestille søskende procentmæssigt med andre i nær familie. Faktisk vil jeg mene, at de har mere brug for de basseører, der kan komme ind, end ens forældre gør (eller i hvert fald burde gøre), såfremt man går bort før dem. Men hvis I i det mindste vil ændre procentsatsen, så er det i mine øjne både retfærdigt og med til at øge ligestillingen i familierne.

Venlig hilsen

Daniel Holm Hansen